Р Е Ш Е Н И Е
№ 2395

гр. София, 10.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Бранимира Митушева
ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **11517** по описа за **2013** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Столичен инспекторат срещу Решение от 07.10.2013г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 100-н състав, по НАХД № 13159/2012г. С решението се отменя наказателно постановление /НП/ № СИ-Ч-И-12-02-016 от 27.04.2012г., издадено от Директора на Столичен инспекторат към Столична община, с което за нарушение на чл. 7, ал. 1 от Наредбата за поддържане и опазване на чистотата и управление на отпадъците на територията на Столична община /НПОЧУОТСО/ на И. Х. Х., в качеството му на управител на магазин на риболовни принадлежности, находящ се в [населено място], район „К. село", [улица], е наложено административно наказание „глоба" в размер на 150 /сто и петдесет/ лева на основание чл. 36, ал. 1, т. 3 от НПОЧУОТСО.

Касаторът оспорва в цялост постановеното от решение, като излага доводи за правилното ангажиране на административнонаказателната отговорност на И. Х. Х. и за систематичното тълкуване на чл. 7, ал. 1 във връзка с ал. 4 от НПОЧУОТСО. Претендира отмяна на съдебното решение, респ. потвърждаване на процесното наказателно постановление.

Ответникът – чрез пълномощника си моли жалбата да бъде оставена без уважение, а

постановеното съдебно решение - потвърдено.
Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд /вх. № 44540 от 24.10.2013г./ от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.
Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу НП № СИ-Ч-И-12-02-016 от 27.04.2012г., не са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.
Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 16.02.2012г. в 15:00ч. Е. М. Л. и В. А. П. - служители на Столичен инспекторат към Столична община установяват, че тротоарната площ пред магазин на риболовни принадлежности, находящ се в [населено място], район „К. село", [улица], не е почистена от образувалия се лед. На управителя на обекта И. Х. Х. е съставен акт за установяване на административно нарушение № 12-02-016/16.02.2012г. от Е. М. Л., връчен на същата дата от администативнонаказаното лице. На основание чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили в срок писмени възражения. Въз основа на съставения АУАН Директорът на Столичен инспекторат към Столична община издава атакуваното НП, с което на И. Х. Х., в качеството му на управител, е наложено административно наказание „глоба" в размер на 150 /сто и петдесет/ лева на основание чл. 36, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 46 от НПОЧУОТСО. Гореописаната фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС като логични и непротиворечиви доказателства по НАХД № 13159/2012г. на СРС, Наказателно отделение, 100-н състав. Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на правнорелевантните факти по делото. Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства в подкрепа на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Правилен е изводът на Районния съд за отмяна на процесното НП, но по съображения, изложени по-долу:

На първо място, при издаването на НП № СИ-Ч-И-12-02-016 от 27.04.2012г. са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Съгласно чл. 8 от Закона за нормативните актове „всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение", а съгласно чл. 21, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ в изпълнение на правомощията си общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. Въз основа на тези разпоредби с Решение № 216 на Столичен общински съвет /СОС/ по Протокол № 38 от 16.04.2009 г. е приета НПОЧУОТСО, която регламентира обществени отношения с местно значение съобразно нормативните актове от по-висока степен /вж. чл. 76, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс/. Видно от чл. 46 от НПОЧУОТСО

Директорът на Столичния инспекторат въз основа на съставените актове издава наказателни постановления. Цитираната разпоредба противоречи на чл. 22, ал. 5 от ЗМСМА, съгласно която „наказателните постановления се издават от кмета на общината или от негов заместник въз основа на акт, съставен от длъжностни лица, посочени в наредбата". Следователно, предоставянето на правомощия на Директора на Столичния инспекторат да налага административни наказания при установени нарушения НПОЧУОТСО е незаконосъобразно, тъй като същото е допустимо само по отношение на заместник кметовете. Предвид чл. 15, ал. 3 от ЗНА „ако постановление, правилник, наредба или инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт", приложение следва да намери чл. 22, ал. 5 от ЗМСМА, а не – разпоредбата на чл. 46 от НПОЧУОТСО. В този смисъл акт на общински съвет не може да преурежда въпрос, който веднъж е урегулиран от акт от по-висока степен. Нещо повече, ЗМСМА е специален закон и по отношение на ЗАНН /чл. 47, ал. 2/, като не предвижда изрична възможност кметът да делегира правомощие за налагане на административнонаказателна отговорност на други лица, освен заместниците на кмета на общината. Тези изводи се обезпечават при тълкуване на чл. 47, ал. 2 във връзка с ал. 1, б. „а" от ЗАНН, а именно кметовете на общини могат да възлагат правата си на наказващи органи на определени от тях длъжностни лица, когато това е предвидено в съответния закон, указ или постановление на Министерския съвет. Въз основа на приложения по делото доказателствен материал, преценявайки различието в понятията „заместване" и „делегиране" съдът констатира, че Директорът на Столичния инспекторат няма качеството заместник кмет на Столична община. При делегацията оправомощените органи изпълняват дейности и вземат решения въз основа на специално овластяване от органа, от чиято компетентност е решаваният проблем. Компетентността им се разширява с делегираното правомощие временно, като делегиращият орган не се е лишил от него. В този смисъл са и мотивите на Решение № 3762 от 04.06.2013г. по КНАХД № 3350/2013г. по описа на АССГ, Решение № 5054/19.07.2013г. по КНАХД № 3343/2013г. по описа на АССГ, Решение № 7618 от 05.12.2013г. по КНАХД № 8569/2013г. по описа на АССГ. Липсата на компетентност е съществен порок, който води след себе си задължително до отмяна на процесното НП като незаконосъобразно.

На второ място, наложеното административно наказание на И. Х. е на основание чл. 7, ал. 1 от НПОЧУОТСО, съгласно която „всички лица, собственици и ползватели на недвижими имоти или части от тях, са длъжни да почистват и поддържат чистотата в сградите, незастроените части от имотите /дворовете/ и определените прилежащи територии по чл. 6, ал. 1, да почистват тротоарите от сняг и лед, а така също и ледените висулки от сградите и да спазват регламентирания с настоящата наредба ред за третиране на всеки конкретен вид отпадък". При разглеждане на доказателствения материал е невъзможно да се установи дали лицето И. Х. е собственик или ползвател на недвижими имоти или части от тях по смисъла на цитираната разпоредба, тъй като същият има единствено качеството „управител" на магазина за риболовни принадлежности. За да бъде ангажирана административнонаказателна отговорност по смисъла на чл. 36, ал. 1, т. 3 от НПОЧУОТСО, е необходимо разграничение на физическите лица от юридическите лица или едноличните търговци с оглед размера на административно наказание глоба, съответно имуществена санкция. Липсата на доказателства за собствеността върху процесния имот обезпечава неприлагането на

чл. 48, ал. 3 от НПОЧУОТСО, който извод е направен и от Районния съд. Въпросът за качеството на И. Х. като физическо лице, обаче, следва да бъде разгледан в светлината на гражданскоправните отношения, което определя едно конкретно, а не широко тълкуване, на понятията „собственици и ползватели". Следователно, Х. не следва да бъде подведен под административнонаказателна отговорност по реда на НПОЧУОТСО.

Въз основа на гореизложеното, съдът констатира, че направените от Софийски районен съд изводи са безпротиворечиви и съответстващи на фактическата обстановка, не са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, поради което касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение - оставено в сила като законосъобразно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.10.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100-н състав, по НАХД № 13159/2012г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.